

ANGLIJA JE POVSEM PRIPRAVLJENA NA VOJNO

ANGLEŠKI NAROD JE BOLJ ZDRUŽEN KOT JE BIL KDAJ PREJ V SVOJI ZGODOVINI

Lord Halifax je ostro posvaril Hitlerja. — Anglija se bo proti agresivnosti postavila z vso svojo oboroženo silo. — Nemčija bo ostala osamljena. — Anglija pa je pripravljena na pogajanja.

LONDON, Anglija, 30. junija. — Vnanji minister lord Halifax je sinoči v svojem govoru izjavil, da je Anglija pripravljena iti takoj v vojno, ako bi nemška armada nameravala kako agresivnost.

Halifax je svoje svarilo naslovil naravnost na Hitlerja, ko je rekel: "Ako se hočete premisljeno osamiti od drugih s svojim lastnim postopanjem, tedaj ne morete dolžiti nikogar drugega, kot same sebe."

To svarilo je lord Halifax izrekel ob času, ko so prišle razburljive vesti o nameri Nemčije, da se hoče polastiti Gdanska in da v svobodno mesto prihaja nemško vojaštvo in municije.

Lord Halifax je govoril pred Royal Institute of International Affairs in njegov govor je angleška radio postaja poslala po radiju v nemškem in italijanskem jeziku.

"Za slučaj kake nadaljne agresivnosti smo trdno odločeni se takoj poslužiti vse naše sile, da izpolnimo svoje obveznosti za odpor," je rekel lord Halifax.

Malo pred Halifaxovim govorom ste se angleška in francoska vlada posvetovali, da bi skupno posvarili Hitlerja v namenu, da odvrneta vdarec, ki ga namerava zadati.

Z ozirom na Hitlerjevo trditev, da hoče mirovna fronta obkoliti in zadaviti Nemčijo, je lord Halifax rekel:

"Nemčija se osamlja sama in dela to popolnoma uspešno"

"Osamlja se sama od drugih dežel gospodarsko s svojo avtokratično politiko, politično s politiko, ki povzroča vznemirjenje pri drugih narodih in kulturno s svojo plemensko politiko."

Lord Halifax je rekel, da more Nemčija opustiti svojo sedanjo osamelost vsak čas, kadar želi in sicer s tem, da se vrne k politiki sodelovanja.

V svarilo Nemčiji in Italiji je rekel lord Halifax: "Imamo neprekosljivo mornarico. Naša zračna sila, ki se še vedno povečuje in ki je pred nekaj meseci prekosila vsa naša pričakovanja, se nima nikogar bati. Le malo dvomim, da njeno moštvo po duhu in izvežbanosti more prekositi vse druge. Naša armada je sicer manjša, kot so nekatere druge armade, toda, kot se je že enkrat zgodilo, gradimo orožje za obrambo svoje svobode in za obrambo svobode drugih narodov."

Dalje je rekel, da bo Anglija opustila svoje tradicionalno stališče glede kolonij in se bo pogajala z Nemčijo in Italijo, ako je odstranjena nevarnost oborožene sile.

"Ako bomo kdaj prepričani," je nadaljeval lord Halifax, "da imajo tudi drugi iste namene kot mi in v resnici žele mirno poravnavo, tedaj tukaj določno rečem, da bomo razpravljali o problemih, ki danes povzročajo strah po svetu. Toda danes tega položaja še ni."

"Angleška politika sloni na dveh temeljih. Prvi je naša trdna odločnost upreti se sili. Drugi pa je priznanje želje sveta po miru. Ako so tedaj pripravljene mirnim potom rešiti probleme, smo mi pripravljeni na vsako pogajanje."

"V takem ozračju moremo razpravljati o kolonialnih vprašanjih, o vprašanjih surovin in trgovski carini, o vprašanju 'živilskega prostora', o ome-

Mussolini in Hitler sta neprestano v zvezi

LAŠKO ČASOPISJE NADALJUJE Z Z NAPADI NA DEMOKRACIJE

RIM, Italija, 30. junija. — Italijanski ministrski predsednik Mussolini zelo pozorno zasleduje političen razvoj evropskega položaja ter je po zatrdilu nekaterih tukajšnjih političnih krogov v neprestanem telefonskem stiku z nemškim kanclerjem Hitlerjem.

Mussolini preživlja poletje v svoji vili v bližini Riccione ob Jadranskem morju. Razen znane italijanskega časnikarja in svojega zaupnika Gayde sploh ne sprejema časnikarskih poročevalcev.

Po ovinkih se je izvedelo da se bo ta Mussolini in Hitler v kratkem zopet sestala in sicer v neki majhni tirolski vasi. Koliko je resnice na tem, se seveda ne da reči.

Uradni krogi odločno zaničujejo resničnost govorice o tem sestanku, nikakor pa ne morejo zanikati, da se Evropa nahaja pred skrajno resno krizo.

Italijansko časopisje pa med tem brezobzirno napada Anglijo in Francijo, očita jima, da skušata s svojimi zavezniški obkoliti Nemčijo in Italijo, kar se jima pa seveda ne bo posrečilo.

Sporna točka je zaenkrat Gdansk.

Po mnenju laškega časopisja bi Anglija in Francija prav lahko omilili evrop. krizo, oziroma preprečili vojno, če bi ne posvečali Gdanske take pozornosti. Gdansk je vendar smatrali za bistveni del Nemčije, in Nemčija ne bo odnehala prej, da ga dobi.

Časnikarska agentura Stefani je takole komentirala večerajšnji Halifaxov govor:

"Lord Halifax je dolgo govoril, obširno govoril, povedal pa ni ničesar."

Italijanski vnanji minister grof Galeazzo Ciano se je po pogrebu svojega očeta, ki je bil pred nekaj dnevi pokopan v Livornu, vrnil sem.

PREDSEDNIK NAMERAVA ODPOTOVATI PROTI ZA- PADU

WASHINGTON, D. C., 30. junija. — Štiri dni po odgodi-tvi kongresa se bo predsednik Roosevelt podal proti Zapadu. Nekaj časa se bo mudil na pacifični obali, nato bo pa odpotoval proti Jugu. To potovanje je imel že dolgo časa v svojih načrtih, pa ga je moral do-slej še vedno odgoditi.

Naročite se na "Glas Naroda", najstarejši slovenski časnik v Ameriki.

bitvi oboroževanja in o drugih vprašanjih, ki se tičejo življenja vseh evropskih narodov."

Svoj govor je lord Halifax zaključil z besedami: "Za vso našo vojaško pripravljenostjo stoji angleški narod, bolj združen kot kdaj poprej in na razpolago ima svoje bogastvo in industrijske vire."

DRŽAVA ILLINOIS ZA LOTERJO

SPRINGFIELD, Ill., 30. junija. — Državni senat je sledil zgledu poslanske zbornice in je sprejel predlog za uveljavljene državne loterije, čije doneski bodo služili, da so odstranjene stare stanovanjske hiše in zgrajene nove z nizko najemnino za delavce.

Sprejeta predloga je bila poslana v podpis gubernorju Hornorju.

Po določbah predloge bo vsak mesec enkrat vlečena ena loterija z desetimi dobitki. Najvišji dobiček bo znašal petdeset tisoč dolarjev. Državna zakladnica bo dobila 84 odstotkov čistega dobička za zgradbo delavskih hiš; 10 odstotkov bo za plačilo dobitkov, 6 odstotkov pa za stroške.

Bivši poslanec Roland Libonati je utemeljil potrebo loterije z naslednjimi besedami:

"George Washington je sezidal Kapitol z loterijo. Abraham Lincoln je plačal dolg državljanke vojne z narodno loterijo in Harvard vseučilišče je bilo štirikrat rešeno z loterijo. In z loterijo moremo rešiti Chicago slabih stanovanj."

BIVŠI BOKSARSKI ŠAMPJON DEMPSEY NEVARNO BOLAN

Bivši boksarski šampion Jack Dempsey je predvečerašnjim igral karte s svojimi prijatelji. Iznemada mu je postalo slabo. Poklicali so zdravnika, ki je ugotovil vnetje slepiča. Takoj so ga odvedli v bolnišnico, kjer je bil operiran. Operacijo je sicer dobro prešal, toda pojavile so se nekatere komplikacije, ki utegnejo biti usodne.

BOLGARSKI MINISTER SE JE VRNIL IZ BERLINA

SOFIJA, Bolgarska, 30. junija. — Bolgarski finančni minister — Povodnji z velikimi vinili iz Berlina, kjer je imel z zatsopniki nemških finančnih in gospodarskih krogov važna pogajanja.

Ob povratku je dejal, da je z doseženimi uspehi jako zadovoljen. Jutri bo podal kabinetu svoje poročilo.

Takoj po prihodu ga je sprejel v avdijenci kralj Boris.

POLJSKA NA VSE PRIPRAVLJENA

Pomorje je zrak in since za življenje Poljske. — Poljski narod je prisegel, da se bo branil.

VARŠAVA, Poljska, 30. junija. — "Baltičsko obrežje, Pomorje in naši pristanišči, Gdanijski in Gdansk sta zrak in since za naše narodno življenje in podlaga naše politične in gospodarske neodvisnosti," je izjavil predsednik Ignacij Mościcki v svojem govoru po radio ob priliki mornariškega dne.

"Smo velika sila na suhem in v zraku," je rekel Mościcki. "Močno pa moramo biti tudi na morju, da utrdimo stališče Poljske kot mornariške države."

Govorec o veliki važnosti Gdinijske in Gdanske za Poljsko, je rekel:

"Skozi ta ozka vrata, skozi ozki pas morskega obrežja gredo tri četrtine naše trgovine s tujimi narodi. To je naša svoboda, neoporočena po! do vseh drugih dežel na svetu in čim bolj je ogrožena, tem trdnješi je naš sklep, da bomo Pomorje in morskobrežje in tem močnejša je naša volja, da smo zvezani s temi provincami za vedno."

Največja proslava mornariškega dne je bila v Gdinijski, kamor je več sto vlakov pripeljal ovelike množice iz vseh krajev Poljske.

Gdansk je poslal v Gdinijsko zastopstvo 5000 oseb. Poljski poslancev v poslanski zbornici v Gdansk, Budysinski, je bil sprejet z burnim ploskanjem.

"Čakamo na vas, da pridete k nam," je rekel ob koncu svojega govora, v katerem je ostro napadal nacije.

VARŠAVA, Poljska, 30. junija. — Ko je bilo Nemcem v Gdansk naročeno, da naj bodo pripravljeni na odločilno uro, ki jo je Hitler določil, je na milijone Poljakov prisleglo, da bodo branili baltičsko obalo.

V Gdansk neprestano prihajajo nemški Junker aeroplani in prinašajo nemške častnike, orožje in municije, toda navzlic temu nemška vlada označuje vse take vesti kot "izmišljeno laž."

Poljaki po celi deželi so na velikih zborovanjih zaprisegli, da bodo branili baltičsko obrežje ko je v Gdinijski sklenil svoj govor predsednik Ignacij Mościcki. Govorniki na zborovanjih so narekali zaprisego, navzoči pa so jo svečano ponavljali.

Samo v Varšavi je bilo nad 200.000 zborovalcev, ki so izrekli naslednjo zaprisego:

"Prisegamo, da bomo branili večne pravice Poljske do Baltika in da bomo branili mornariško bodočnost naše domovine, da bomo držali nepremagljivo stražo ob izlivu Visle, da povečamo svoje pridobitve

NEMŠKI VOJAKI OB ZAPADNI MEJI

Na francosko mejo prihaja v utrdbi čedalje več nemškega vojaštva. — Italijanski vojaki prihajajo v Inomost.

METZ, Francija, 30. junija. — Onstran Rene, na nemški strani, je mogoče opazovati živahno premikanje nemškega vojaštva. Več infanterijskih poikov je dospelo v Kehl in Karlsruhe. Prihajanje drugega vojaštva je bilo mogoče opaziti blizu Rastatta, Salsbacha in Badena.

V Saar je prišlo 20.000 vojakov iz Hessena in Bavarje; motorizirana kavalerija pa ima manevre v Porenju.

PARIZ, Francija, 30. junija. — Poročila iz Strassbourga naznanjajo, da prihaja v nemške utrdbi ob Reni vedno več nemškega vojaštva in da so bile nemške straže potrjene.

V Karlsruhe je prišlo 6 nemških infanterijskih polkov. Iz Essena je dospelo 20.000 vojakov v utrdbi, zadnjih 24 ur pa je prišlo v Porenje 30.000 motoriziranih čet.

BERN, Švice, 30. junija. — Švicarski socialistični list "Berliner Tagwacht" poroča, da italijanski vojaki neprestano prihajajo čez Brenerski prelaz proti Inomostu, Salzburgu in Dunaju.

VELKE POVODNJI NA BOL- GARSKEM

SOFIJA, Bolgarska, 30. junija. — Povodnji s velikimi viharji so opustošile mnogo krajev po celem Bolgarskem, posebno pa v okolici Sev Lisevo, kjer je utonilo najmanj 100 ljudi. V mnogih krajih je bilo žito na poljih uničeno.

Vlada je takoj odredila, da nudi prvo pomoč. Kralj Boris bo najbrže obiskal prizadete kraje.

POZDRAVI Z GOLOBI

BERLIN, Nemčija, 30. junija. — V nedeljo si boste Nemčija in Italija medsebojno pokazali svojo zvestobo s tem, da bodo golobi nesli pozdrave med Berlinom in Rimom.

Besedilo nemškega pozdrava bo naslednje:

"To sporočilo naj izrazi globoke vezi, ki združujejo obe deželi in sporočilo, ki prinaša tovarišči v osi pozdrave narodnega socializma."

na morju in na suhem in da bomo branili svoje brate onstran meje, ki so neločljivi del poljskega naroda, kakor nam Bog pomaga."

HITLER SE NE BO PREMISLIL

Svarilo Anglije prav nič ne vpliva na Hitlerja. — Svojim svetovalcem je na njih svarilo odgovoril: "Kocka je padla."

PARIZ, Francija, 30. junija. — Kot pravi list "L'Epoque", odločno svarilo angleškega vnanjega ministra lorda Halifaxa ni moglo kanclerja odvrniti od njegovega sklepa glede Gdanske.

V soboto je Hitler pogosto svojim svetovalcem, ki so ga skušali odvrniti od njegove namere, da s silo vzame Gdansk, rekel:

"Kocka je padla. Umaknit se ne moremo. Naši hrbti so postavljeni ob steno. O tem ni nikakega vprašanja, da bi kdo vedel, ako imam prav ali ne, ker se tako trdovratno držim vprašanja glede Gdanske. Kar je bilo storjeno, je storjeno in posledice moramo prevzeti. — Svojo pot moramo imeti, pa naj velja, kar hoče, in sicer v nekaj tednih, ki nas še ločijo od jesenskih mesecev."

"Marsikateri med vami mi bo brez dvoma rekel, da bo posledica splošna vojna, ako je moja odločitev taka. Ako je temu tako, toliko slabše. Mislim, da so Nemčija, Italija in Japonska v stanju, da danes premagajo vse svoje sovražnike. Ura je tedaj udarila, da se lotimo največjega."

ŠOFERJI NE SMEJO KADITI

BERLIN, Nemčija, 29. junija. — Policijski načelnik general Kurt Daluge je izdal odredbo, ki prepoveduje kajenje vsakemu, ki vozi avtomobil. Ker so vozniki kadili, je bilo mnogo nesreč z avtomobili.

RAZGLEDNICE Newyorške SVETOVNE RAZSTAVE

DOBITE PRI
KNJIGARNI
"GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK

35 RAZLIČNIH RAZGLEDNIC
V BARVAH, PREDSTAVLJAJO
ČIH NAJVEČJE ZANIMIVOSTI
TE OGROMNE RAZSTAVE

CENA ZBIRKE
50c
(poština plačana)

Vsoto lahko poljete v znakah
po 2 ostruma po 8 centa.

Kratka Dnevna Zgodba

ŠTEFIČEK

"Svojevrsen fant je bil tale Štefiček," je pričel poveljnik. "Doraščal sem na pusti med samimi odraslimi ljudmi. Nikoli ni imel nobenega otroka. Mama mi je pač večkrat pripovedovala, da so razen mene še drugi otroci na svetu, kajpak vse bolj nežni. Boj pridni in ubogljivi. Ko bom prišel v mesto v šolo, bom našel tam polno sebi enakih otrok in si bom lahko med njimi izbral tovariša za igre."

Jaz pa sem si že takrat želel tovariša. Štariši so se včasih res da posvetovali, ali mi ne bi pripeljali kakšnega otroka, da bi se ne počutil tako osamljenega. Pa so se posveti tovali tako dolgo, dokler ni sem takega dne izjavil:

"Ne potrebujem več tovariša: ga že imam."

"Kje?"

"Tu stoji poleg meen."

"Norček, poleg tebe vendar nikogar ni!"

"O pač! In moj prijatelj je, Štefiček. Tako velik je kakor jaz, le da je močnejši. Ima širok pegeast obraz, rdeče lase in modre oči. Njegove roke so polne peg. Dober tovariš je, niti takrat se ne ujezi, ko ga udarim."

In če mi verjamete ali ne, imel sem dobrega, iskrenega prijatelja. Sam sem si ga ustvaril, sam izmislil. Igrala sva se, ves dan sva klepetala, včasih sva se tudi ruvala, in takrat sem vselej nabil Štefička (tako sem ga imenoval), čeprav je bil močnejši od mene. Že takrat sem bil toliko pameten, da si nisem izbral tovariša, ki bi tepel mene, marveč takega, da sem ga lahko jaz nabil.

S Štefičkom sem se igral skrivnolivo, s Štefičkom sem hodil na sprehod, z njim sem prebil ves dan. Vsako hudo delstvo sem valil nanj in če sem bil zelo lačen, sem v njegovem imenu prosil: "Štefiček bi rad imel kos jabolčnega kolača, mamica!" In mati mi je dala še en kos, ki pa sem ga pojedel jaz mesto Štefička. Na

žalost pa sem imel pogosto hude bolečine, saj, če si je Štefiček pokvaril želodec.

Gotovo so imeli tudi mnogi drugi ljudje takega mladostnega tovariša. Ne gre mi v glavo, da bi bil samo jaz prišel na tako svojevrsno idejo. Saj se pogosto pripeti, da ima celo odrasli ljudje svoje "Štefičke" le da so drugega spola in se imenujejo "ideje."

Kako dolgo je trajalo to mladostno tovarstvo s Štefičkom, ne vem več natančno, mislim, da se je končalo takrat, ko sem prišel v šolo in so resnični tovariši nadomestili fantazijskega.

Dolgo je že itega. Pozabil sem na Štefička, kakor bi ga nikoli ne bilo. Celo njegovega imena in njegove postave se mišne spominjal več.

Bilo je 22. februarja 1917 — je nadaljeval poveljnik — nikoli ne bom pozabil tega dneva, ko sem dobil povelje, naj s svojo četo zavzamem prve italijanske linije. To je bila težka naloga. Naskočili smo o belem dnevu pri sončni svetlobi. Včasih se pač zgodi, da je najpametnejša ona pot, ki se zdi najbolj nemogoča.

Prišli smo na najopasnejšo točko, še precej brez izgub. In zdaj je ležalo pred nami dve sto metrov. V teku bi jih premerili v dveh minutah. Udrili smo naprej. V zapornem ognju. Več o tem napadu na vem. Nad nami se je nenadoma nekaj zablisnilo, na različnih delih svojega telesa sem začutil neko trkanje, kakor da bi šla toča, nato me je zajela tema. Noč. In še pred dobro minuto je sijalo sonce.

Ko sem odprl oči je bila resnična noč. Poleg mene je zagorela žepna svetilka, nekdo se je sklanjal preko mene. Prav nič me ni bolelo in vendar se nisem mogel premakniti. Ležal sam v lepljivi, črni luži, najbrže v svoji krvi, morda pomešani s krvjo nekoga drugega. Mučila me je strahotna negotovost, da se zdaj nekdo sklanja čez me in jaz ne vem.

kdo je. Sovražnik ali prijatelj? Bom ujet ali mrtev? Kaj je huje?

Moj pogled je vrtal v temo. Opazoval sem moža kraj sebe. Imel je rdeče lase, velike modre oči, na obrazu pege. So bili to nemara madeži od krvi. "No, temeljito si zdelan," je dejal toplo. "Devet šrapnel-skih krogel. Pošteno si preluknjan."

Kakor godba mi je zvenelo to strašno poročilo v ušesa. Bile so madžarske besede. Torej smo zmagali.

Znova sem izgubil zavest. Potem sem spet videl. Pravkar sem se zdanilo. Še zmerom je stal kraj mene rdečelas možak. "Kolikor sem mogel, sem te obvezal. Lahko vstaneš? Ne! Zdelo se mi je. Po toliki izgubi krvi bi se niti bil vol ne dvignil. Odneseš te bom."

S težavo me je prenesel na nosilnico. Zdaj me je že vse telo bolelo. Znova se mi je stemnilo pred očmi. Le toliko časa sem še imel da sem ga utegnil vprašati: "Kdo si tovariš. Kako se pišeš?"

Mrmraje mi je odvrnil: "Štefiček."

In že me je zajela noč.

Kakor vidite, sem ozdravel. Dolgo je trajalo, toda vse rane so se začele. Zdaj sem spet čvrst ko dren. Ker pa je zdravljenje zelo dolgotrajna zadeva, sem iz samega dolgotrajnega pričel pisati pisma. V vsako bolnico, na vsak sanitetni oddelek, vsem polkom in bataljonom moje brigade.

"Iščem Štefička." Na stotine in stotine odgovorov sem dobil in vsi so se glasili enako: "Pri nas ni vojaka z imenom Štefiček." Nisem ga mogel najti. Štefička ni bilo — bil je izrodek moje domišljije. — Toda, kdo me je potem rešil?"

DRAMATIČEN BEG

United Press poroča iz Varšave, kako je pobegnil brat bivšega predsednika ČSR. Vojta Beneš iz češko-moravskega protektorata na poljsko ozemlje.

Benešovega brata so na begu spremljali trije češki generali. Dva tedna pred pobegom se je Vojta Beneš dogovoril s češkimi carinskimi uradniki, da bodo spustili čez mejo pet oseb. Tri dni pred prestopom meje so cariniki Benešu in četvorici drugih pomagali v tovorni vagon. To se je zgodilo na neki podeželski postaji blizu poljske meje. Begunci so vzeli s seboj živila za več dni. Vagon je bil plombiran in priključen tovornemu vlaku, namenjenemu na Poljsko.

Ko je vlak brez težav prispel na poljsko ozemlje, so ga na majhni poljski postaji odprli poljski cariniki, ki so slišali iz vagona češke glasove. Trojica generalov, ki so spremljali Vojta Beneša, je ostala v Krakovu, Vojta Beneš z ženo pa je odpotoval naprej v Varšavo.

Drzna razbojница

V Parizu zbuja velikansko pozornost nenavaden kriminalni primer, in sicer tako zavoljo njegove skrivnostne "junakije" kakor zavoljo grozovitosti, s katero je izvršila svoj zločin. Pred porotniki seinskega departamenta se zagovarja 40-letna Odette Sourisseaujeva. Obtožili so jo poskušnega umora.

V pariškem predmestju Soisyju je vdrla v neko mlekarino in se vrgla kakor furija na lastnico Imbertovo. Obraz ji je strašno zdelala. To je storila zato, da bi se polastila njene blagajne. "Z ljubezni sem postala zločinka, kajti pridobiti sem si hotela denar za draga zdravila, ki jih je potreboval moj bolni prijatelj Pierre Raine." je povedala Odette pred sodniki. Pomanjkanje denarja je ni moglo zavesti v zločin.

Nje prijatelj Pierre je prvič edinec bogatih staršev, od katerih dobiva vsak mesec visoke podpore, drugič pa je Sourisseaujeva, kakor je pokazala preiskava, v zadnjih desetih letih razpolagala vedno z zadostnimi vsotami. Skoraj vsak dan je zapravila 50 do 100 frankov. V ostalem pa je ta ženska precej nenavaden pojav. Svojem ljubimcu, zavoljo katerega je baje postala zločinka, ni povedala nikoli resnice o svoji osebi in svojem prejšnjem življenju. Šest let je živela z njim v divjem zakonu, toda Pierre jo je poznal samo kot Odette Rayhandovo, torej pod napačnim imenom.

Nekega večera se je seznanil z njo na bulvarju in jo povabil na večerjo potem se ni več ločila od nje. V Montmorencyju sta si najela stanovanje, njegovi starši so se zaman upirali. Mladi mož ji je bil popolnoma uskužen. Pred njakava je odgnala, da ga je

terifi dobiva vsak mesec visoke podpore, drugič pa je Sourisseaujeva, kakor je pokazala preiskava, v zadnjih desetih letih razpolagala vedno z zadostnimi vsotami. Skoraj vsak dan je zapravila 50 do 100 frankov. V ostalem pa je ta ženska precej nenavaden pojav. Svojem ljubimcu, zavoljo katerega je baje postala zločinka, ni povedala nikoli resnice o svoji osebi in svojem prejšnjem življenju. Šest let je živela z njim v divjem zakonu, toda Pierre jo je poznal samo kot Odette Rayhandovo, torej pod napačnim imenom.

Nekega večera se je seznanil z njo na bulvarju in jo povabil na večerjo potem se ni več ločila od nje. V Montmorencyju sta si najela stanovanje, njegovi starši so se zaman upirali. Mladi mož ji je bil popolnoma uskužen. Pred njakava je odgnala, da ga je

Odette plenila brez očitka vesti, od staršev je zahtevala čedalje večje vsote, tako da so ga morali ti dvakrat s policijsko pomočjo spoditi iz svojega stanovanja. Odette je bila pripravljena zločin že dolgo časa. Tri dni pred napadom je prišla v mlekarino in se je Imbertovi predstavila kot detektivka neke pariške veleblagovnice. Prosila jo je, da bi smela uporabiti prodajalno kot "opazovalnico" in se ji je prisilnila na ta način, da ji je darovala mišno beleznico. Tretji dan se je zgodil zločin. Pred poroto je obtoženka trdila, da Imbertove ni hotela umoriti, temveč da si je hotela od nje izposoditi samo nekaj denarja. Mišel na umor ji je prišla nenadno, ko je pomislila na svojega bolnega prijatelja. Ob sodili so jo na več let ječe.

ADVERTISE IN
"GLAS NARODA"

ČRNI LASJE ZA LETOŠNJO MODO.

Za lansko leto je moda napovedala malo vojno plavim in rdečkastim lasem. Sedaj so dobojevali "odločilno bitko" in zmagali so črni lasje. Vseh Hollywood je preko noči po črnel.

Joan Crawfordova, Joan Bennettova in druge velike zvezde se ponajajo s črnimi lasmi. Najsrečnejša je med zvezdami pač mlada Heddy Lamar, nekdanja Heddy Rieslerjeva, ki se je vedno branila, da bi svoje črne lase prebarvala. Sedaj lahko ponosno izjavlja, da je bila predhodnica "najnovejše lasne mode."

PALEC MU JE REŠIL ŽIVLJENJE.

Neki mlad francoski kmet iz Digneja, katerega je vsekala kača strupenjača, je imel toliko hrabrosti, da si je s sekuro odsekal palec na levi roki in si na ta način rešil življenje.

Spisi Josip Jurčiča:

I. ZVEZEK: Uvod — Narodne pravljice in pripovedke. — Spomini na deda. — Jurij Kozjak. — Jesenska noč med slovenskimi polharji. — Domen. — Dva prijatelja.

II. ZVEZEK: Jurij Kobilica. — Tihotapec. — Vrban Smukova ženitev. — Klosterski žolnir. — Grad Rojinje. — Golida.

III. ZVEZEK: Deseti brat. — Nemški valpet.

IV. ZVEZEK: Cvet in sad. — Hči mestnega sodnika. — Kozlovska sodba v Višnji gori. — Dva brata.

V. ZVEZEK: Sosedov sin. — Sin kmetskega cesarja. — Med dvema stoloma.

VI. ZVEZEK: Dr. Zober. — Tugomer.

VII. ZVEZEK: Lepa Vida. — Pina tobaka. Moč in pravica. — V vojni krajini. — Pravda med bratoma.

VIII. ZVEZEK: Ivan Erazem Tatenbah. — Bojim se te. — Črtica iz življenja političnega agitatorja. — Telečja pečenka. — Šest parov klobas. — Po tobaku smrdiš. — Ženitev iz nevoščljivosti. — Spomini starega Slovence Andreja Pajka.

IX. ZVEZEK: Rokovnjači. — Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ko je krompir gradež. — Pona-rejeni bankovci.

X. ZVEZEK: Veronika Deseniška.

10 zvezkov \$10

Ivan Pregelj: Izbran Spisi

STEFAN GOLJA IN NJEGOVI. — Tolminska novele. 253 strani.

V Stefanu Golji nam podaja Pregelj edinstveno sliko trpljenja našega naroda v časih graščanske mogočnosti. V središču te žive nepoznane zgodovinske slike stoji klana postava župnika Stefana Golje, ki da v pravem pomenu besede "življenje za svoje ovce." Prepletel je roman s tragedijo lepe Tolminke, ki v svoji čudovito nežni izvedbi nima sebi enake. Tolminske novele vsebujejo med drugim tudi originalni, že splošno zasloveli pridiki "Pustina pridiga," in "Pulver und Blei" ter biser naše novelistike: "Gospoda Matije zadnji gost."

Cena \$1.50

ODISEJ IZ KOMENDE. — Zapiski gospoda Lanspreškega. 269 strani.

Bogovec

Jernej

(Spisal Ivan Pregelj)

Pisatelj je posegel v dobo, ko se je začel širiti protestantizem po Slovenkem. Pridigarja Jerneja je klasično opisal. Romani so dodana potrebna pojasnila.

Cena \$1.50

Naročite pri:

Knjigarni
Glas
Naroda

216 W. 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

Cena \$1.50

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je vsakdan do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skusite naročnino pravočasno poravnati. Politijske naročnine naravnost nam ali pa plačate naknadno zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tukaj na črni listi, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih. Zastopnik bo Vam istočasno potrdilo na plačano naročnino.

CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Lashin

COLORADO: Pueblo, Peter Oulig, A. Battis
Walsenburg, M. J. Bayan

INDIANA: Indianapolis, Fr. Kapanoff

ILLINOIS: Chicago, J. Berth
Chicago, J. Faldan (Chicago, Chicago in Illinois)

Joliet, Jennie Bambich
La Salle, J. Spoff
Masonville, Frank Augustin
North Chicago in Waukegan, Math. Warsh

MARYLAND: Baltimore, Fr. Vodegrov

MICHIGAN: Detroit, L. Flischer

MINNESOTA: Chicago, Frank Gault, J. Lashin

St. Paul, J. P. P. P.
Brainerd, Louis Gault
Ogilby, Louis Gault
Hibbing, John P. P.
Virginia, Frank Augustin

MONTANA: Helena, M. H. P. P.

Washburn, L. Gault

NEBRASKA: Omaha, P. P. P.

NEW YORK: Brooklyn, Anthony Galt

Corona, Paul P. P.

Long Beach, Paul P. P.

OHIO: Barberton, Frank Treha

Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Reznik, John Stajnar

Grand, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Kumbel

Youngstown, Anton Kikali

OREGON: Oregon City, J. Koblar

PENNSYLVANIA: Bensenville, John Jevnikar

Broughton, Anton Ipayes

Cincinnati, J. Brumer

Covendale in okolice, Mrs. Ivana Rypak

Export, Louis Supanik

Farrell, Jerry Ochor

Forest City, Math Kumbel

Fr. Blodnikar

Greensburg, Frank Novak

Homer City, Fr. Ferenchak

Johnstown, John P. P.

Kryn, Ant. Tancig

Lawrence, Frank Bellach

Midway, John Zait

GLAS NARODA

pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

Steboj do smrti

Roman iz življenja. — Za "Glas Naroda" priredil I. H.

48

"Ne, Franc, toda to posodo je tudi treba prenesti tja." Franc noče priznati, da je nad vse radoveden, kaj bo rekla Senta, ko bo prišla v svoj novi dom. Vedel pa je, kako presenečenje jo čaka. In Stolberg mu je naročil, da mu sporoči o vsem, kar bo slišal.

"Bom pozneje tja prinesel; samo takoj hočem biti pri roki, ako me milostljiva gospica tam takoj potrebuje."

In naglo odide.

Ko četrte ure za Francem prideta do oskrbnikove hiše, stoji Franc na pragu z rokami na hrbtu in ju pričakuje. Senta ne sluteč, kaj bo našla v hiši, ravno z očetovi zavije okoli nekega grma s težkim in plahim srem. Ko sedaj oskrbnikova hiša stoji pred njenimi očmi, postoji, kot priručna k tlom in z velikimi očmi gleda hišo. V veliki zbežanosti prebledi, kajti priprosta hišica izgleda povsem drugačna. Šipe na oknih se svetijo in za njimi vise beli in pisani zastori, mično zvezani s trakovi. In pred vsakim oknom je bil zabojček cvetile — nad hišnimi vrati pa je bil obešen venec z napisom:

"Božji blagoslov pri prihodu."

Pod tem napisom stoji Franc in kot zamaknjen gleda svojo gospico, da ne zamudi, kar bo rekla in storila.

Senta skoro prestrašena prime očetovo roko.

"Oče. Dragi oče! Moj Bog, na vseh oknih že vise zastori. In tolik cvetlic! O, oče, kako lepo je to! O, zato nisem smela prej priti pogledat. Popolnoma sem presenečena."

In ihte se vrže na očetove prsi. Solze ji vro iz oči. Tako zelo se je skrivaj bala preselitve, si je bodečo gospodinjstvo naslikala zelo temno, sedaj pa vidi vse prijazno in lepo.

Erlach ji boža lase. Tudi sam ni nič manj presenečen, toda tega ne sme pokazati.

"Sedaj pa pojdiva v hišo," pravi oče z negotovim glasom. Senta ga med jokom in smehom vleče za seboj proti hiši, anvedoč, da je nedaleč od nje, skrit v gostem grmovju stal Henrik Stolberg, da bi videl, kako bosta šla v tako lepo prenovljeno hišo. In Stolberg je zelo zadovoljen in se čuti bogato poplačanega vsled njenega uspeha in joka. Žal mu je samo, da tudi sam ne more z njimi v hišo, da bi se še dalje naslajal na njenem veselju.

Senta in oče prideta do hiše, tedaj pa Franc izza svojega hrba potegne velik šopek krasnih vrtnic in jih izroči Senti. In pri tem pravi, kar ga je Stolberg naučil:

"Te vrtnice milostljivi gospici pošilja gospod Stolberg z udanimi pozdravi in za najudanejšo željo, da bi milostljiva gospica v tej hiši doživela samo srečne ure. Sreča prebiva tudi v najrevnejši hiši, je rekel gospod Stolberg."

Zadnje besede je Franc v zmedni nekoliko pokvaril, toda smisel je bila ista.

Sentin obraz zelo prebledi. Prvi trenutek misli, da ji je cvetlice poslal Hans Dormeck, da bi ji pokazal, da je bil pri njej s svojimi mislimi in svojo ljubeznijo. Toda svoje presenečenje potlači in ei vendar mora priznati, da je Stolberg zelo obziren in skrben, ker ji je poslal tak šopek. Sram jo je, da je bila proti njemu tako malo prijazna, bil je zares zelo dober in plemenit. Oče ima prav, ko pravi, da kak drug kupec ne bi bil tako dober. Sedaj pa tudi Franc izjavlja svoje voščilo, Senta pa solznih oči in kažoč na venec nad vrati, pravi:

"To ste pa najbrže vi napravili, kaj ne, Franc?"

Franc nekoliko v zadregi priklama.

"Tudi jaz sem hotel nekaj pripraviti, da milostljivi gospici napravim malo veselja."

Senta mu ponudi roko.

"Napravili ste nama veliko veselje, Franc, in tudi jaz vam želim, da boste v tej mali hiši živeli veselo in srečno."

Tudi Erlach stisne svojemu staremu slugi roko.

"Da ostanem pri nas, Franc, v tem skromnem domu, ti ne bom nikdar pozabil."

Franc je zelo ginjen in stopi korak nazaj, da moreta oče in hči stopiti v hišo. Oba si ogledata celo hišo. Franc jima povsod sledi in Senta se ne more načuditi. Svojim očem ne more verjeti, kako krasno je bila opremljena hiša. Stolberg se je sicer držal strogo, da je porabil staro pohištvo, toda kako skrbno je bilo vse prenovljeno! Blazine na stolih so bile nanovo prevlečene, leseno pohištvo je bilo pobarvano, ali omito, in vse je bilo enotno zbrano v vsaki sobi. Povsod so bila lepa pregrinjala in blazine, okna so bila priprosta, kot se prilegajo hiši in zastori so bili kar najlepši obešeni. In na vsakem oknu cvetlice. Nov temnozelen linolej je pokrival že precej izrabljeni pod in preproge, ki jih je popravila Senta, so izgledale zelo lepo.

Ogledata si eno sobo za drugo in Senta vedno vzklika v začudenju. Ne more zamolčati svojega začudenja in Franc mora zelo paziti, da si vse zapomni, kar Senta izreče in napravi, da bo mogel o tem poročati gospodu Stolbergu.

Najbolj pa se je Senta čudila sobi, ki je bila za njo pripravljena v prvem nadstropju. Blazine na pohištvo so bile prevlečene s krasno angleško kretono in tudi ob oknih so viseli krasni zastori iz istega blaga. Tudi tukaj se je Stolberg potrudil, da je postavil v sobo staro in lepo popravljeno pohištvo, toda izgledalo je, kot bi bilo novo. Pred obema oknoma je bil podstavek in pred enim oknom stoji na njem šivalni stroj s stolom, pri drugem pa okrogla miza, na kateri leži nekaj knjig. Tudi pri tej mizi stoji stol.

Senta veselo vzklika in v burnem veselju poljubi očeta. Zmerja ga, da je izdal toliko denarja in je vesela, da je vse tako lepo in prijazno urejeno. Oče je nekoliko v zadregi in ji pusti govoriti, kajti sam se je čudil, kako čudovito lepo je Stolberg uredil hišo. Sazen ni napravil ničesar, kot samo, da je Stolbergu izrazil svojo željo, v kak namen naj bi kaka soba urojena. Toda dovoliti mora, da se mu Senta zahvaljuje, da Stolberg ne bi izdal.

(Nadaljevanje prihodnjih.)

Tedenski kotichek

Piše I. BUKOVINSKI, Pittsburgh, Pa.

Omara z enim predalom. — Kajti na slednjem je našla ka-
že več let poznam že bolj pri-
letno bolniško strežnico, ki je
hči poljskega naroda slavne
zgodovine in svetovno znanih
pisateljev. V naš departmen-
t pride delat od časa do časa,
kadar je namreč poklicana za
privatno strežbo kakemu bol-
niku. Pa mi pride oni dan na-
proti v družbi mladega moža
in mi pravi:

— John, danes pa imam čast
ti predstaviti tega-le gentle-
mana, ki ni nikdo drugi nego
— moj sin.

— Tvoj sin? Tristo med-
vedjih tac, jaz pa sem čisto
misli, da še vedno igraš vlogo
večnega devišva.

— A tako? Zakaj pa si bil
tega mneja?

— I, nu, saj bi moral vendar
mož skrbeti zate.

— Prav gotovo bi, ali on je
že deset let mrtev, v drugo pa
se nisem poročila, kajti jaz ve-
rujem, da resnična ljubezen sa-
mo enkrat v življenju pride.
In zdaj, John, ti priporočim
tega mojega fauta — v sluča-
ju potrebe.

— V slučaju potrebe? Kaj
pa je ta tvoj sin po poklicu, ali
morda trgovec s pohištvo?
(Jaz namreč spoznam trgovce
s pohištvo po posebnem duhu
in redkokdaj se zmotim.)

— Da in ne. Pri njem se
dobi samo enega modela pohi-
štvo, neke vrste omara z enim
predalom, kateri ko se enkrat
zapre, se nikoli več ne odpre.

Zelo me je osupnil ta njen
odgovor. Zamislil sem se, pri-
jel za čelo, hotel dometi pravo
razlago teh besed, kar se mi
tudi posrečilo.

— Oho, potem pa je prav
gotovo pogrebnišnik. Ampak ob-
žalujem, jaz ne bom imel niko-
li prilike se njegovega podje-
tja poslužiti. Ker sem samec, o
mojem pogrebu pa bodo drugi
odločali.

— Sveta nebesa, pečlar si
še — in pri teh letih? Kaka
škoda za te in za ono, ki bi jo
lahko poročil. Tak značaj in
taka dobričina — pa brez že-
ne!

Zamislila se je za eno celo
minuto nekam v daljavo in na
to vzkliknila:

— Čakaj no, pa saj se ni pre-
pozno pri tvojih letih. Jaz
imam prijateljico, ki dela kot
prva bolniška strežnica ali
nadzornica v enem izmed de-
partmentov v West Penn bol-
nišnici. V prostem času se
peča z ročnimi deli, z vezenjem,
pletanjem in tudi s slikanjem,
torej podobno kakor ti. Zadi-
nji mi je pokazala eno svojih
najlepših del: krasno posteljo-
no pogrinjalo (bed spread), v
katero je uvezla s svilo in
volno na zelo umetniški na-
čin svoje rojstno mesto, Zlato
Prago. Ona je namreč zaved-
na Čehinja in smrtna sovraž-
nica Hitlerja. Imeti mora o-
koli 40 let, je čedna in prikup-
ne zunanosti ter dobrega zna-
čaja v vseh ozirih, torej prava
gliha zate, in glavo stavim,
da bi te poročila.

— Kako pa to domnevaš?

— Pred nekaj meseci je v
časniku čitala o tebi, da neki
janitor v Mercy bolnišnici dela
na 10.000 komadnem checker
boardu ter izrazil proti meni
željo, da bi rada poznala tega
človeka in da-li je oženjen ali
še samec. In ker ji nisem ve-
dela dati pravega odgovora,
je pripomnila:

— Oh, prav gotovo je ože-
njen, kajti artisti (umetniki)
so po navadi vsi poročeni, ako
pa slučajno niso, žive pa v ko-
rurnem zakumu ker navsezad-
nje ni nobene temeljne razli-
ke

— Well, ako je tak angelj
kot jo opisuješ, čemu pa se
ni že davno poročila?

— Mogoče je bilo tako uso-
jeno. Dokler je bila mlada,
je imela dovolj snubcev, ali bi-
la je nekakor preveč izbirična.

ZGODOVINSKI ROMANI
SVETOVNOZNANEGA POLJSKE-
GA ROMANOPISCA

Henrika Sienkiewicza

PO POSEBNI CENI

KRIZARJI

I. in II. zvezek, broš. ... \$3.75

MALI VITEZ

Vezano \$3.25

POTOP

I. in II. zvezek, broš. ... \$3.50

QUO VADIS

I. in II. zvezek, broš. ... \$3.—

ZA KRUHOM

Broširano ... 25c

Z OGNJEM IN MECEM

Mehko vezano \$2.—

(Poštino plačamo mi.)

Slovenic Publishing
Company

216 W. 18th Street

New York

Reklama prejšnjega stoletja

Marsikdo domneva, da je
trgovska reklama izum moder-
ne dobe. Toda že v prejšnjih
stoletjih je bila trgovska kon-
povski strel in baloni so se
kurenca zelo ostra in reklama
v nekaterih strokah prav tako
živahna, a včasih tudi mnogo
bolj originalna kakor dandane-
s. Ta reklama je bila sicer
v duhu dobe, a prav zato je bi-
la tudi učinkovita.

Če listamo po starih letnikih
časopisov preteklega stoletja,
najdemo lahko mnogo vesti o
tem, kako so razni podjetni
ljudje delali učinkovito rekla-
mo za svoja podjetja. Leto
1862 se je pojavila na london-
skih ulica hčudna svetlobna
reklama. Nekega meglenega
večera se je sprehajalo po me-
stu šest mož, pokritih z izred-
no visokimi transparentnimi
cilindri. Klobuki so bili raz-
svetljeni s posebnimi svetilka-
mi na njih so pa bili reklamni
napisi za veliko restavracijo.
Možje so nosili pod pazduho
majhne rezervoarje plina za
plinske svetilke, ki so gorele
pod klobuki. Razumljivo je,
da je ta reklama budila poseb-
no veliko pozornost in kronika
nam priča, da je bila tudi zelo
uspešna.

Še prej, leta 1845 so pa bili
pred poslopjem Angleške ban-
ke v Londonu v reklamne na-
julija!

mene spuščeni v zrak trije ve-
trgovski reklamni izum moder-
ne dobe. Toda že v prejšnjih
stoletjih je bila trgovska kon-
povski strel in baloni so se
kurenca zelo ostra in reklama
v nekaterih strokah prav tako
živahna, a včasih tudi mnogo
bolj originalna kakor dandane-
s. Ta reklama je bila sicer
v duhu dobe, a prav zato je bi-
la tudi učinkovita.

V Parizu je delal leta 1866
reklamo za tovarno svinčnikov
neki Mangin. Sprehajal se je
po ulicah v eksotični obleki in
glasno priporočal blago. Ta
reklama pa se mu ni zdela do-
volj učinkovita, zato je izna-
šel kmalu mnogo boljši reklam-
ni trik. Časopisje je pisalo, da
je Mangin umrl ter da je za-
pustil v dobrodelne namene
200 tisoč frankov. Vest je bi-
la obnovljena v vseh franco-
skih in v mnogih tujih listih.
Toda čez mesec dni se je Man-
gin zopet pojavil na pariških
ulicah v svoji eksotični obleki,
a Parižani se ga kljub temu ni-
so prestrašili. Radostno so ga
pozdravljali in glavno je, da
mu je kupčija šla v klasje.

VAROČITE SE NA "GLAS
NARODA" NAJSTAREJSI
SLOVENSKE DNEVNIK V
AMERIKI

VSE PARNIKE

in

LINJE

ki so

važne za

Slovence

zastopa:

SLOVENIC PUBL. CO.

YUGOSLAV TRAVEL DEPT.

216 W. 18th St., New York, N. Y.

KRETANJE
PARNIKOV

SHIPPING NEWS

ODPLUTJA — Meseca

JULIJA

3. julija: Nieuw Amsterdam v Belougue

5. julija: Queen Mary v Cherbourg

New York v Hamburg

6. julija: Ile de France v Havre

7. julija: Europa v Bremen

8. julija: Conte di Savoia v Genoa

12. julija: Normandie v Havre

Hansa v Hamburg

14. julija: Vulcania v Trst

15. julija: Aquitania v Cherbourg

19. julija: Queen Mary v Cherbourg

Deutschland v Hamburg

22. julija: Rex v Genoa

Ile de France v Havre

24. julija: Bremen v Bremen

25. julija: Nieuw Amsterdam v Bolougue

26. julija: Hamburg v Hamburg

28. julija: Saturnia v Trst

29. julija: Mauretania v Cherbourg

Champlain v Havre

AVGUSTA

1. avgusta: Europa v Bremen

2. avgusta: Normandie v Havre

Aquitania v Cherbourg

New York v Hamburg

5. avgusta: Conte di Savoia v Genoa

8. Ile de France v Havre

9. Queen Mary v Cherbourg

Hansa v Hamburg

11. avgusta: Bremen v Bremen

12. avgusta: Rex v Genoa

15. avgusta: Nieuw Amsterdam v Bolougue

16. avgusta: Deutschland v Hamburg

Aquitania v Cherbourg

Normandie v Havre

19. avgusta: Champlain v Havre

22. avgusta: Europa v Bremen

Vulcania v Trst

23. avgusta: Hamburg v Hamburg

Queen Mary v Cherbourg

24. avgusta: Ile de France v Havre

26. avgusta: Mauretania v Cherbourg

29. avgusta: Bremen v Bremen

30. avgusta: Normandie v Havre

Aquitania v Cherbourg

V stoterih slovenskih domovih
boste našli to knjigo umetni-
ških slik. Naročite jo še vi.

"Naši Kraji"

Slike so iz vseh delov Sloveni-
je in vemo, da boste zadovoljni.

Zbirka 87 fotografij v bakro-
tisku na dobrem papirju vas
stane —

\$1.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

Bohinjsko jezero
216 WEST 18th STREET, NEW YORK